

Uit eten bij de 'Batteliek', het restaurant en bierbrouwer in de kerk van Battel.

Voor ons een nieuw concept van bestellen en afrekenen. Je bestelt via de app en betaald direct online per gang van je diner.

Het weer slaat om, de dagen worden natter en koeler.

De OLV van Hanswyckkerk in de wijk Hanswijk in Mechelen.

Het is grappig dat de familie van mijn oma Van Hanswijk heet.

Het stadhuis van Mechelen.

Vooraf de zijkant (in de straat links van de voorgevel) is indrukwekkend.

Opsinjoorke, het beeld staat voor het stadhuis.

Het is een kort dik mannetje met een snor. Hij symboliseert de eeuwige dronkenlap die zijn vrouw afranselt. Als straf wordt hij door zijn burens op een grote doek in de lucht gegooid en weer opgevangen. Traditiegetrouw neemt Mechelen jaarlijks een houten pop die Opsinjoorke voorstelt mee tijdens grote praalstoeten en ommegangen. Men draagt hem op een grote lijnwaden doek en smijt hem hiermee in de lucht. Op dezelfde wijze vangt men hem ook weer op (Wikipedia).

De Vismarkt Mechelen

Laat middeleeuwse panden
van het viskopers gilde uit Mechelen.

Gebouw 'de Zalm' en gebouw 'de
Forel' beide met gevels gemaakt in de
periode 1530-1536.

De Zoutwerfbrug
overspand de Dijle.

En dan stappen we weer op onze fietsjes, om terug te rijden naar de boot voor een verfrissende duik in het kanaal. Het was erg warm in de binnenstad van Mechelen.

Bezoek aan Leuven, Leuven ligt op ongeveer een 45 minuten met de auto van Battel.

Het Groot Begijnhof van Leuven, ook bekend als Begijnhof Ten Hove.

Het is een gaaf bewaarde, en volledig gerestaureerde historische wijk van een tiental straten in het zuiden van de binnenstad van Leuven, gelegen aan de Schapenstraat, niet ver van de Naamsepoort.

Het is een van de grootste nog bestaande begijnhoven in Vlaanderen met een bebouwde oppervlakte van ongeveer 3 ha.

De Dijle stroomt dwars door het hof en splitst er in twee armen (plus een verbindingsslootje), waarover in totaal drie bruggen liggen.

Als gemeenschap voor ongehuwde, semi-religieuze vrouwen ontstond dit begijnhof in de vroege 13e eeuw. De oudste geschreven documenten dateren uit 1232. Een Latijns opschrift aan de kerk vermeldt 1234 als stichtingsdatum. Vermoedelijk is de gemeenschap enkele decennia ouder. Molanus en Justus Lipsius vermelden 1205 als stichtingsdatum.

Net als de andere begijnhoven in Vlaanderen kende het begijnhof een eerste bloei in de 13e eeuw, en een moeilijke periode ten tijde van de godsdiensttwisten in de 16e eeuw. Een van de pastoors van dit Begijnhof, in 1490, was Adriaan Florensz. Boeyens van Utrecht, geestelijk raadsman van de jonge Keizer Karel V en

vooral bekend als latere paus Adrianus VI.

Vanaf het einde van de 16e eeuw, en vooral na het Twaalfjarig Bestand in de 17e eeuw, kende het begijnhof een tweede bloeiperiode met een nabloei tot aan de Franse Revolutie. Het hoogtepunt in aantal roepingen situeert zich in een of twee generaties omstreeks 1650-1670, toen het aantal begijnen opliep tot boven 360. Daarna liep het aantal begijnen door oorlogen en ziekten terug tot ongeveer 300 omstreeks 700. Deze kortstondige piek

verklaart mede het gebouwenbestand, dat genoeg volledig tot stand kwam in de jaren 1630-1670.

Cor is klaar voor het
begijnhofje

Het is nu in gebruik bij de
universiteit als woning voor
profesoren, medewerkers
en studenten.

We bezoeken in Leuven natuurlijk ook de binnenstad.

Leuven heeft ook een uitbundig gedecoreerd stadhuis.

Het stadhuis is ongeveer tussen 1433 en 1443 gebouwd door drie
verschillende bouwmeesters.

Terug aan boord.

In het achteronder heb ik wat oude vochtschade onderhanden genomen. Het kastje is hersteld en geschilderd.

De schuifdeur is geschilderd, het slot gerepareerd en de sleutelmaker in Battel heeft er nieuwe sleutels voor gemaakt. 100jaar oud en functioneert weer prima

In het toilet zijn er wat zaken opgeknapt zoals de voet van het toilet, de patrijspoort en de achterwand die wat los zat.

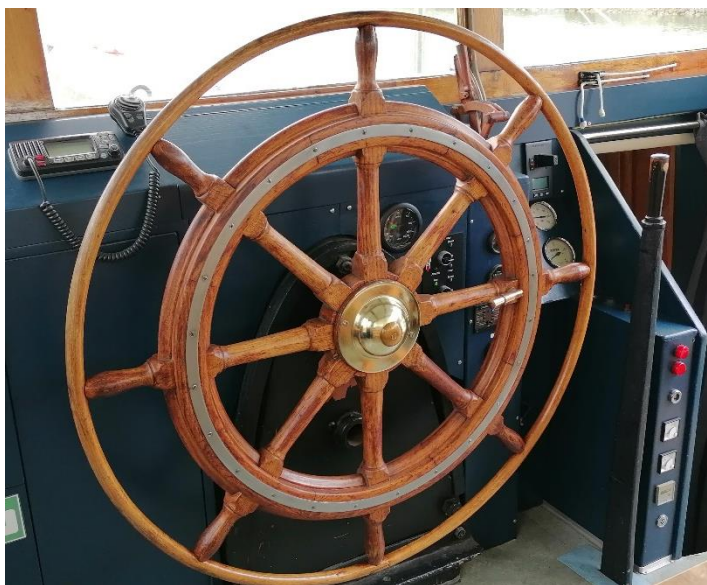
De latten rond de schuifraampjes en de vensterbank, ook de zittingen van de bank zien weer als nieuw.

Het tafeltje is kaal gemaakt en in 6 lagen vernis gezet.

De dop van het stuurwiel heeft het laatste Chrome verloren en een teakhouten dopje gekregen.

Cor haakt een patrijspoortvitrage.

Zo is er altijd wel wat te doen op een boot.

Nathalie en Guy komen op bezoek met hun luxe camper. Omdat de boot, 'Breeze' verkocht is trekken ze voorlopig met de camper door Europa.

Het was heel gezellig ze weer even te zien.

Lekkers uit Frankrijk, koek met noten, walnoot in chocolade en een flesje wijn.

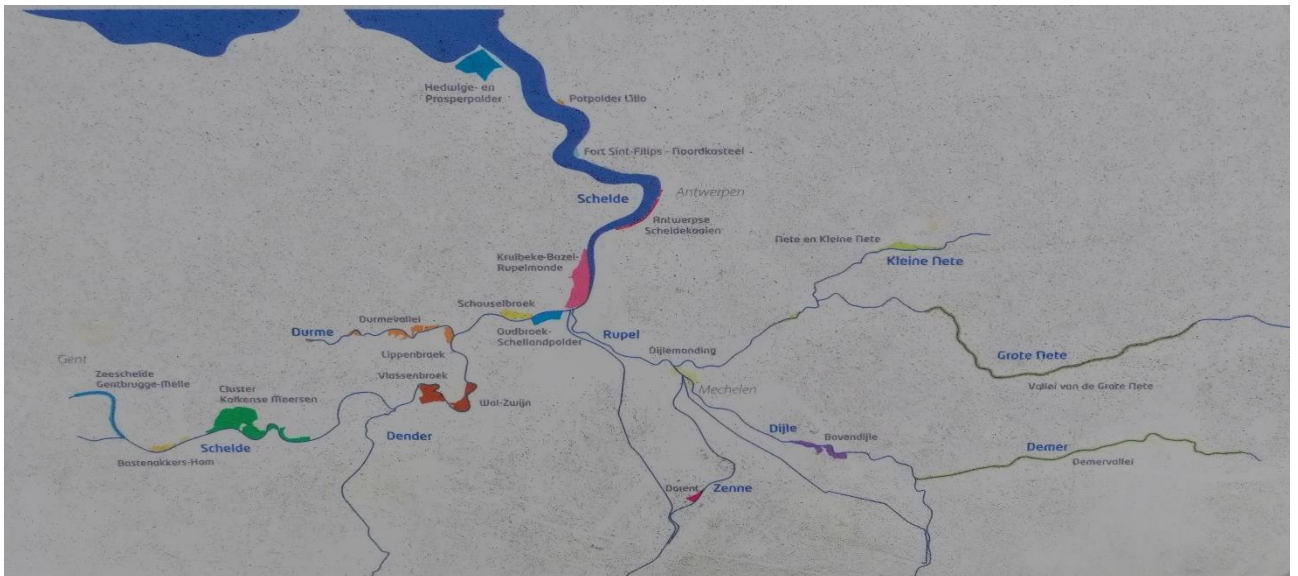
Nathalie en Cor wandelen langs de Dijle

's Avonds hebben gezamenlijk heerlijk Chili con carne gegeten.

Dinsdag varen we naar Willebroek en gaan met de Zambezi door de sluis Zennegat. Net buiten de sluis komen de riviertjes de Zenne, de Dijle en het Kanaal naar Leuven bij elkaar.

Na een pakweg een kilometer komt daar het riviertje de Nete bij en heet het water de Rupel. Op de riviertjes staat een stevige getijdenstroming.

Als we bij Klein Willebroek de Rupel willen verlaten moeten we twee uur wachten tot het water hoog genoeg is om in te varen. Inmiddels staat er haaks op de ingang van de sluis harde zijstrooming. We komen daardoor een beetje met een bonk de sluis in. Geen schade maar het ging niet zoals we zouden willen.

Via Sluis Klein Willebroek gaan we het Zeekanaal naar Brussel op.

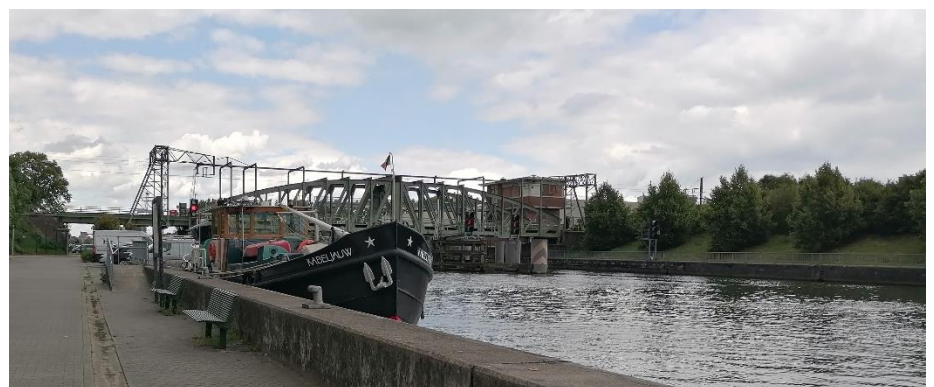
Als we aanleggen op de locatie aankomen waar we de bus hebben geparkeerd is een filmploeg opnames aan het maken voor een tv-serie.

Als ik de cameraman vraag welk programma het is zegt hij;
“Weet ik niet. Het is gewoon werk”

De Kabeljauw ligt vlak bij de Vredesbrug door de bewoners van Willebroek 'Brug der zuchten' genoemd omdat de brug vaak openstaat en er dus lang moet worden gewacht met een knipoog naar de brug in Venetië. Het is een collosale hefbrug.

Achter ons de spoorwegbrug Willebroek, dit is een draaibrug.

Bij de Vredesbrug is een kunstwerkje geplaatst als ode aan de industrie en het vervoer over water met de titel: **WELVAERE DIE VAERT** gemaakt door beeldhouwer Henri van Beersel

Op het Zeekanaal is een snelheid van tot 18 km/u toegestaan. Sommige vrachtschepen doen dat ook. Een van de trossen brak toen een geladen 135m vrachtschip passeerde. Het was niet de nieuwste tros, maar toch..... Ik heb een nieuwe lus gesplitst in het andere einde van de stro en de breuk afgewerkt. Heeft die snelheid ook iets met de ongelukkige bruggen te maken? Er zijn al drie bruggen aangevaren in 2023.

Willebroek

Ook het toilet krijgt nieuwe vitrage in stijl 1924.

De reis gaat verder door Brussel naar Halle.
De afstand Willebroek naar Halle is 42 Km over het water.
In zes sluizen gaan totaal 24mter omhoog. De sluis Zemst overbrugt al de eerste negen meter van het hoogte verschil.
Fijn dat die sluis drijvende bolders heeft, dat maakt het schutten eenvoudiger voor ons. Een keer vastmaken en je gaat mee omhoog in ons geval.

Onderweg passeren we twee bruggen die dit jaar zijn aangevaren en nu nog buitenbedrijf zijn, de eerste de hefbrug Humbeek.

Later passeren we de Budabrug waar ook al geen brugdek meer in zit. Het is voor ons prettig passeren zonder op de brugopening te hoeven wachten.

Filmpjes van de aanvaringen zijn nog op YouTube te vinden.

We verlaten het Zeekanaal en gaan verder op het Kanaal Brussel-Charleroi.

Kleurrijke muurschilderingen langs het kanaal.

De vaart door Brussel is niet de mooiste maar toch leuk om zo door een grote stad te varen.

Sluis 10, Anderlecht, nog 3 sluizen te gaan voor we in Halle aankomen.

Cor voert de ganzen als we even moeten wachten op de sluis, er ligt een tegenligger in.

Rond 5uur leggen we aan in Halle. De kade is pas gerenoveerd en ligt nu aan de rechterkant van het kanaal terwijl de kaart een aanduiding heeft aan de andere kant. Jammer dat de bolders 25 meter uit elkaar staan, wat een beetje onhandig is voor kleine schepen.

Stadscentrum Halle

Meer avonturen de volgende keer!